

ŠV. PETRO IR PAULIAUS, APAŠTALŲ, ŠVENTĖ

Dviejų didžiųjų apaštalų Petro ir Pauliaus garbinimas prasidėjo jau pačioje Bažnyčios gimimo pradžioje. Jie – tas tvirtas pamatas, ant kurio pastatyta Bažnyčia. Jie stovi prie jos tikėjimo ištakų ir visada lieka jos globėjais bei mokytojais. Roma turėtų būti jiems dėkinga už suteiktą didybę, nes Dievo apvaizda atvedė juos į imperijos sostinę, kuri buvo pašventinta jų kankinyste, į krikščioniškojo pasaulio centrą, iš kurio visam pasauliui turėjo būti skelbiama Evangelija.

Šv. Petras mirė kankinio mirtimi 66 arba 67 metais. Jis buvo palaidotas Vatikano kalvoje; jo palaikai rasti po Šv. Petro bazilikos altoriumi. Šv. Paulių nukirsdino Ostijos kelyje; jo palaikai saugomi jo vardo bazilikoje. Šimtmečius krikščionys atlieka piligrimines keliones į šių didžiųjų apaštalų kapavietes. Dar II – III amžiuje Romos Bažnyčia iškilo virš kitų dėl savo apaštalinės kilmės, neklaidingo mokymo ir didingų atstovų, Petro bei Pauliaus, atminimo.

Šios dienos Mišios išreiškia Bažnyčios klovimąsi užtarimu tų, „per kuriuos ji gavo tikėjimo pradžią“ (kolekta). Ypatingas dėmesys kreipiamas į šv. Petro išskirtinumą (Evangelija) ir ypatingą Dievo jam teikiamą apsaugą (introitas, skaitinys); o krikščionys, giedodami: „Tu esi Petras“, supranta, kad išskirtinės Petro teisės yra perduotos Popiežiaus Sosto paveldėtojams, ir tiki, kad ištikimo Bažnyčios Ganytojo tarnybą saugo ypatinga apvaizda.

Introitus

Acts. 12, 11. Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum: et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Iudæórum.

Ps. 138, 1–2. Dómine; probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiÓNem meam et resurrectiÓNem meam.

Collecta

Deus, qui hodiérnam diem Aposto-

Introitas

Apd 12, 11. Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir žydų minios kėslių.

Ps 138, 1–2. Viešpatie, ištyrei mane ir pažinai mane. Žinai, kada aš atsisėdu ir atsistoju.

Kolekta

Dieve, kuris šią dieną pašventinai

lórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dominum nostrum...

Lectio

Léctio Actuum Apostolorum. (Act. 12, 1–11)

In diébus illis: Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de ecclésia. Occidit autem Iacóbum fratrem Ioánnis gládio. Videns autem, quia placeret Iudæis, appósuit, ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quatuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha producere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissiône ab ecclésia ad Deum pro eo. Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmians inter duos mílites, vinctus caténis duábus: et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce, Angelus Dómini ástitit: et lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus eius. Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, et cálcea te cáli-gastuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me. Et éxiens sequebátur

savo apaštalu Petro ir Pauliaus mir-timi, padék savo Bažnyčiai visuo-met laikytis jų įsakymais, per ku-riuos ji gavo tikėjimo pradžia. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalu darbu. (Apd 12, 1–11)

Anomis dienomis: Karalius Erodas pradėjo persekioti kai kuriuos bažnyčios žmones. Jis nukirsdino Jokūbą, Jono brolių. Pamatęs, jog tai patinka žydams, įsakė suimti ir Petrą. Buvo Neraugintos duonos dienos. Suėmęs Petrą, įmėsino jį į kalėjimą ir pavedė saugoti keturgubai sargybai po keturis kareivius. Po Velykų ketino išduoti jį miniai. Taigi Petras buvo uždarytas kalėjime. O bažnyčia karštai meldėsi už jį Dievui. Paskutinę naktį prieš Erodui išduodant Petrą, tasai, supančiotas dviem grandinėmis, miegojo tarp dviejų kareivių. Prie durų sargybiniai ėjo sargybą. Staiga ten atsirado Viešpaties angelas, ir kamerą nutvieskė šviesa. Jis sudavė Petruį į šoną ir žadindamas tarė: „Kelkis greičiau!“ Ir nukrito jam grandinės nuo rankų. Angelas kalbėjo toliau: „Susijuosk ir apsiausk sandalus!“ Jis taip ir padarė. Angelas tęsė: „Užsimesk apsiaustą ir eik paskui mane!“ Išėjęs Petras sekė paskui jį. Tik jis nesuvokė, kad angelo veiksmai tikri, jis tarėsi

eum, et nesciēbat quia vertum est, quod fiēbat per Angelum: existimābat autem se visum vidēre. Transēntes autem primam et secundam custōdiam, venērunt ad portam fēream, quæ ducit ad civitātem: quæ ultro apēta est eis. Et exeūntes processērunt vicum unum: et continuo discēssit Angelus abeo. Et Petrus, ad se revēsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Iudæórum.

Graduale

Ps. 44, 17–18. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. **V.** Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confítebúntur tibi.

Alleluia

Allelúia, allelúia.

Matth. 16, 18. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclēsiām meam. Allelúia.

Evangelium

Sequēntia sancti Evangēlii secundum Matthæum. (Matth. 16, 13–19)

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaráe Philippi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómīnes esse Fílium hómīnis? At illi dixerunt: Alii Ioánnem Baptístam, alii autem Elíam, álīi vero Ieremíam,

matęs regėjimą. Šitaip jiedu praėjo pro pirmą ir antrą sargybą ir priariartino prie geležinių vartų į miestą. Vartai savaimė atsidarė. Išėję pro juos, jie leidosi tolyn viena gatve. Staiga angelas nuo jo pasitraukė. Petras atsipeikėjęs tarė: „Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir žydų minios kėslių.“

Gradualas

Ps 44, 17–18. Tu padarysi juos didžiūnais visoje žemėje: jie prisimins tavo vardą, Viešpatie. **V.** Tau tėvus atstos tavo sūnūs: užtat tautos išpažins tave.

Aleliuja

Aleliuja, Aleliuja.

Mt 16, 18. Tu esi Petras, ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 16, 13–19)

Anuo metu: Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“ Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų.“

aut unum ex Prophétis. Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Iona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Offertorium

Ps. 44, 17–18. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, apostólica prosequátur orátio: per quam nos expiári tríbuas et deféndi. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Apostolis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre: Te, Dómine, supplicíter exoráre, ut gregem tuum, Pastor, ætérne, non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos contínua protectióne

Jis vèl paklausè: „O kuo jūs mane laikote?“ Tada Simonas Petras atsakè: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ Jėzus jam tarè: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškè, bet mano Tėvas, kuris yra danguje. Ir aš tau sakau: tu esi Petras – Uola; ant tos uolos aš pasatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atriši žemėje, bus atrišta ir danguje.“

Ofertorijus

Ps 44, 17–18. Tu padarysi juos didžiūnais visoje žemėje: jie prisimins tavo vardą, Viešpatie, per amžių amžius.

Sekreta

Tegul šias aukas, Viešpatie, kurias Tavo vardui pašventintas aukojame, lydi apaštalinė malda, per kurią mes būtume išteisinti ir apginti. Per mūsų Viešpatį...

Apaštalų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga Tave, Viešpatie, nuolankiai melsti, kad Tu, amžinasis Ganytojau, nepaliktum savo kaimenės, bet per savo šventus apaštalus ser-

custódias. Ut iisdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eídem contulísti præesse pastóres. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni milítia cæléstis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes: Sanctus.

Communio

Matth. 16, 18. Tu es Petrus, ei super hanc petram ædificabo Ecclésiam meam.

Postcommunio

Quos cælésti, Dómine, alimento satiásti: apostólicis intercessiόνibus ab omni adversitaté custódi. Per Dominum nostrum...

gétum jā nuolatine globa, kad ji būtū valdoma tū valdovų, kuriems, kaip savo vietininkams, Tu įsakei būti ganytojais. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariuona giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Mt 16, 18. Tu esi Petras, ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią.

Postkomunija

Viešpatie, pamaitinęs mus dangiškąja duona, per apaštalinį užtarimą apsaugok mus nuo visokio blogio. Per mūsų Viešpatį...